

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.229/2019/6.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Belley János kamarai jogtanácsos

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

Az I-II. rendű alperesek képviselője: Dr. Pécsváradi János Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Pécsváradi János ügyvéd

A per tárgya: finanszírozási összeg visszatérítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.496/2018/7-I. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 3.G.42.297/2017/3. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű és a II. rendű alpereseknek személynként 381.000 (háromszáznolcvanegyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes 2007. május 1-jei hatállyal betegszállítást

egészségügyi ellátásra finanszírozási szerződést kötött a felperes jogelődjével (a továbbiakban: felperes).

- [2] A finanszírozási szerződés 2015. április 16-án megszűnt. A felperes erre tekintettel a 2015. július 6-i levelével felhívta az I. rendű alperest a 2015. február 1-jétől 2015. április 16-ig terjedő időben elszámolt betegszállítási utalvány és adatlap megküldésére, egyúttal tájékoztatta, hogy a pénzügyi záróellenőrzés időszakáról külön értesítésben ad tájékoztatást.
- [3] A felperes a 2015. július 10-én kelt levelében foglaltak szerint arról tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy 2014. január 1-jétől 2015. április 16-ig terjedő időszakra végez pénzügyi ellenőrzést az egészségbiztosítási alapból folytatott pénzeszközök felhasználása tekintetében, és felhívta az I. rendű alperest, hogy a felsorolt dokumentumokat, táblázatokat 15 napon belül küldje meg. A küldeményt a posta kétszeri eredménytelen kézbesítési kísérletet követően - a 2015. július 15-i, 2015. július 22-i értesítők hátrahagyása után - „nem kereste” jelzéssel küldte vissza a felpereshez az I. rendű alperes székhelyéről.
- [4] A felperes ezt követő ismételt tájékoztatását és felhívását, amelyet 2015. szeptember 14-én a megelőző levelével tartalmilag megegyezően intézett az I. rendű alpereshez, nem a társaság székhelyére, hanem az I. rendű alperes képviselőjének, dr. P E-nek debreceni lakcímére küldte meg, anélkül azonban, hogy a képviselő nevét a küldeményen feltüntette volna. Az iratot a posta egyszeri, 2015. október 5-i értesítés után küldte vissza „nem kereste” jelzéssel a felperesnek.
- [5] A 2016. január 22-i jegyzőkönyv alapján a felperes szakmai záróellenőrzés eredményeként 146.791 Ft, majd 2016. június 13-án az ellenőrzésre bekért dokumentumok benyújtásának elmaradása miatt 35.148.741 Ft finanszírozási összeg visszafizetésére szólította fel az I. rendű alperest.
- [6] A II. rendű alperes az I. rendű alperes beltagja.
- [7] Az I. rendű alperes a peres eljárás alatt 2017. január 16-án bejelentette a felperes felé, hogy vállalja a záróellenőrzés lefolytatását, amelyet korábban azért nem teljesített, mert külföldi tartózkodása miatt a felperes felhívását nem tudta átvenni.

[8] A felperes keresetében 35.292.200 Ft, abból 35.145.409 Ft után 2016. július 16-tól, 143.459 Ft után 2016. július 15-től kezdődően késedelmi kamat megfizetésében kérte az I. rendű alperes, mögöttes felelőssége alapján a II. rendű alperes marasztalását a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 30. § (1) bekezdése, 38/C. §-a alapján.

[9] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint kötelezte az I.

rendű alperest 35.292.200 Ft tőke és járulékai megfizetésére, a II. rendű alperest mögöttes felelőssége szerint arra az esetre, amennyiben az I. rendű alperestől a megítélt követelés nem behajtható.

- [11] Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett, 146.791 Ft tőke és 143.459 Ft tőke után késedelmi kamat megfizetésére kötelező részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a felperes keresetét 35.145.409 Ft, valamint annak késedelmi kamatát érintő részében elutasította.
- [12] A jogerős ítélet indokolása elsőként azt tartalmazta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az alperesek marasztalását tartalmazó rendelkezések közül 146.791 Ft és járulékai tekintetében fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 228. § (4) bekezdése szerint. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a 35.145.409 Ft és járulékaiban marasztaló részében bírálta felül.
- [13] Rögzítette a másodfokú bíróság, hogy az Ebtv. 36. § (9) bekezdése alapján a felperes és az I. rendű alperes között a finanszírozási szerződés megkötésével atipikus polgári jogi szerződés jött létre. A szerződés egyes lényeges feltételeit az Ebtv. eltérést nem engedő módon határozta meg. Ilyen szerződéses tartalom a folyósított összeg felhasználásának és ellenőrzésének jogszabályi rendezése, amelyet maga a megállapodás is tartalmazott a 8.4. pontban.
- [14] A 35.145.409 Ft és járulékai iránti kereseti követelés tekintetében, amelyet a felperes az Ebtv. 38/C. § (2) bekezdésére alapított, azt kellett vizsgálni, hogy teljesültek-e a törvényi tényállás feltételei. A felperes egyedül abban az esetben követelhetette megalapozottan ellenőrzés lefolytatása nélkül az érvényesített összeget, amennyiben az egészségügyi szolgáltató nem biztosította az ellenőrzés elvégzéséhez szükséges adatokat. Ez utóbbi körülményt illetően a felperes arra hivatkozott, hogy két alkalommal kísérelte meg felhívni az I. rendű alperest a záróellenőrzéshez szükséges adatszolgáltatásra, küldeményeit azonban a posta „nem kereste” jelzéssel küldte vissza. Az ítélet tábla álláspontja szerint azonban a felperes a záróellenőrzés lefolytatásáról ténylegesen csak egy alkalommal, a 2015. július 10-i levelével értesítette szabályszerűen az I. rendű alperest, amelyet követően az ellenőrzést a folyósított összeg felhasználásának elszámolása nélkül lezárta. A 2015. szeptember 14-én második alkalommal megtett felhíváshoz nem volt joghatás kapcsolható, ugyanis azt a felperes nem az I. rendű alperes székhelyére, hanem vezető tisztségviselője lakcímeire küldte meg, címzettként azonban magát a társaságot tüntette fel, fogyatékosága volt továbbá a kézbesítésnek az is, hogy a posta a tértivevénnnyel küldött iratot a szükséges két alkalom helyett csak egy ízben kísérelte meg átadni [335/2012. (XII. 4.) Korm. rendelet].
- [15] Az első felhívással kapcsolatban megállapítható volt ugyan az I.

rendű alperes mulasztása a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 7. § (1) bekezdése alapján amiatt, hogy székhelyén nem gondoskodott a küldemény átvételéről, azonban a küldemény átvételével kapcsolatos mulasztás az iratátvétel egy alkalommal előforduló átmeneti akadálya volt, amelynek jogkövetkezménye a felek jogviszonyában az ügy valamennyi körülményének értékelését igényelte.

[16] Az Ebtv. 38/C. § (2) bekezdése szerint a szolgáltatóval szemben érvényesíthető szigorú szankció alkalmazásához, a szolgáltatónak az ellenőrzéshez szükséges adatok biztosításával kapcsolatos mulasztásához kapcsolódóan fel kell tárni a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 4. § (1) bekezdése és 277. § (4) bekezdése szerint a finanszírozó magatartását is az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésével összefüggésben. A szolgáltató mulasztásához fűzött jogkövetkezmény kizárólag akkor érvényesíthető, amennyiben a szolgáltató az egészségbiztosító megfelelő magatartása ellenére nem tesz eleget törvényi kötelezettségeinek. Az ellenőrzés lefolytatásához nélkülözhetetlen az ellenőrzött szolgáltató tudomásszerzése az ellenőrzés megkezdéséről, a feleket az ellenőrzés lefolytatásában is együttműködési kötelezettség terhelte. Az egészségbiztosítónak valamennyi tőle elvárható módon el kell járnia annak érdekében, hogy a szolgáltató tudomást szerezzen az ellenőrzés lefolytatásának megkezdéséről és adatszolgáltatási kötelezettsége tartalmáról, csak ennek teljesítésétől függően mérlegelhető az Ebtv. 38/C. § (2) bekezdésében írt szankció alkalmazása.

[17] A konkrét ügyben megállapítható volt, hogy az I. rendű alperes a pénzügyi záróellenőrzésről nem értesült, továbbá az is, hogy a felperes szabályszerűen egyetlen alkalommal értesítette az I. rendű alperest a pénzügyi záróellenőrzés megkezdéséről, amellyel kapcsolatban az I. rendű alperes mulasztott a küldemény átvételének biztosítása nélkül. Tekintettel azonban arra, hogy a felek a kapcsolattartás kötelező módjában szerződésükben nem állapodtak meg, ilyen rendelkezést a törvény sem tartalmaz, a felperes nem volt elzárva sem attól, hogy a küldeményt postai úton ismét szabályszerűen kézbesítse az I. rendű alperesnek, sem pedig attól, hogy az I. rendű alperes értesítését egyéb, előtte ismert elérhetőségein kísérelje meg. A felek szerződéses kapcsolatuk fennállása alatt elektronikus levelezést alkalmaztak, a felperes tudott az I. rendű alperes elektronikus levélcíméről, továbbá telefonszámáról is. A felperes meg sem próbálta a pénzügyi záróellenőrzés folytatásáról szóló értesítést egyéb úton eljuttatni az I. rendű alpereshez és felszólítani őt adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítésére, megalapozatlanul utalt az elektronikus levélcím megváltozásának lehetőségére.

[18] Mindezek egybevetésével az ítéletálla álláspontja szerint egyetlen sikertelen kézbesítés alapján nem volt megállapítható az a törvényi feltétel, hogy az I. rendű alperes nem biztosította az ellenőrzés

elvégzéséhez szükséges adatokat. A felperes 2015. július 10-i nyilatkozatának kézbesítésével nem szűnt meg az I. rendű alperes joga a finanszírozott összeg szabályszerű elszámolásának teljesítéséhez. A felperest az általa előadott ténybeli alapon nem illette meg az a jogosultság, hogy az Ebtv. 38/C. § (2) bekezdése értelmében a felhasználás elszámolása nélkül követelje a teljes folyósított finanszírozási összeg visszatérítését.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelmében - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [20] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az Ebtv. 38/C. § (2) bekezdésébe, a Ctv. 7. § (1) bekezdésébe, valamint az rPp. 206. §-ába, 221. §-ába ütköző módon jogszabálysértő.
- [21] Állította, hogy az ellenőrzéssel összefüggésben megfelelően tájékoztatta az I. rendű alperest. Idesorolta a 2015. július 7-én kelt - a pénzügyi ellenőrzés időszakát külön iratra utaló - levelét, amelyet az I. rendű alperes 2015. július 13-án átvett. Megjelölte a 2015. július 10-én kelt felhívását, amelyet kétszeri eredménytelen kézbesítési kísérlet után küldött vissza a posta. Bejelentette ezen felül, hogy utóbbi levelét újból kiadta az I. rendű alperesnek, de azt a posta újból „nem kereste” jelzéssel küldte vissza, a 2015. augusztus 7-i és 13-i kézbesítési kísérletek után. Ezt követte a felperesnek a társaság képviselője lakhelyére intézett felhívása 2015. szeptember 14-én. Álláspontja szerint nem értékelhető a felperes terhén a posta eljárásának betudható körülmény, hogy a képviselő lakóhelyére kézbesített küldeményt a posta csak egy alkalommal kísérelte meg átadni a címzettnek, majd „nem kereste” jelzéssel küldte vissza.
- [22] Az elektronikus kapcsolattartás félretételével kapcsolatban rámutatott, hogy a jogerős ítélet jogszabályi előírás nélkül kért számon külön kapcsolatfelvételi kötelezettséget a felperesen. Utalt idetartozóan a 2017. június 28-i előkészítő iratában kifejtettekre.
- [23] Hangsúlyozta a gazdasági társaság I. rendű alperes kötelezettségét a Ctv. 7. § (1) bekezdése alapján a székhelyére érkező küldemények átvételével kapcsolatban, illetve, hogy a felperesnek állami szervként küldeményeit hivatalos irat formájában, postai úton kellett eljuttatnia a címzettnek.
- [24] A felperes értesítési kötelezettségének az ellenőrzéssel összefüggésben eleget tett, ezért jogosulttá vált az Ebtv. 38/C. (2) bekezdésének alkalmazására. A másodfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, a bizonyítékok egy részét egyáltalán nem vett figyelembe.
- [25] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértettek a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [26] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [27] Előrebocsátja a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás nem folytatása a jogerősen lezárt pernek. A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye és nem lehet tárgya - az egységes és régóta kialakult joggyakorlat értelmében - sem olyan tény, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban korábban nem merült fel, amelyre a felek előzőleg nem hivatkoztak (rPp. 275. § (1) bekezdés, BH2015. 18., BH2002. 447., BH2002. 283.).
- [28] A felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélet [rPp. 270. § (2) bekezdés], ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben kell érvelést tartalmaznia, mégpedig az rPp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalommal. Nem fogadható el és nem értékelhető a felülvizsgálati eljárásban, amennyiben a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél csupán visszautal az eljárás korábbi szakaszában készült iratai tartalmára, akár az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezésére, akár egyéb előkészítő iratára.
- [29] A fentiekből következően nem volt figyelembe vehető a felperesnek a felülvizsgálati kérelemben új tényként és új bizonyítékként előadott hivatkozása arra, hogy a 2015. július 10-i irat az első visszaérkezését követően 2015 augusztusában ismételten megküldésre került az I. rendű alperesnek. A felperes erről a körülményről korábban sem az első-, sem pedig a másodfokú eljárásban nem tett említést. Nem vizsgálta érdemben a Kúria a felülvizsgálati kérelem visszautalását sem a felperesnek az elsőfokú eljárásban előterjesztett 2017. június 28-i iratára.
- [30] Az ügy érdemét tekintve megállapította a Kúria, hogy a másodfokon eljáró bíróság a szerződő feleket terhelő együttműködési kötelezettség szabályának egyidejű alkalmazásával jogszabálysértés nélkül következtetett arra, hogy az I. rendű alperes kötelezettsége a részére folyósított finanszírozási összeg visszatérítésére nem állt be.
- [31] A Kúria az egészségügyi szolgáltatások nyújtására köthető finanszírozási szerződés (Ebtv. 30. §) jogi természetét már korábban, több határozatában értékelte (BH2004. 422., EBH2005. 1231.), amelyet jelen ügyben is irányadónak tart. Eszerint a vizsgált szerződéstípus ún. közjogi, közszolgáltatásra irányuló szerződés, tartalmát - a nyújtható szolgáltatásokat, a támogatás elszámolásának feltételeit, az ellenőrzés rendjét - az Ebtv. és végrehajtási rendeletei kógens módon határozzák meg. A finanszírozási szerződés megkötésével az egészségügyi szolgáltató és a finanszírozó között polgári jogi jogviszony jön létre, ennél fogva teljesítésére megfelelően alkalmazni kell az rPtk. 277. §-ának szabályát.
- [32] Az Ebtv. 38/C. § (2) bekezdése a finanszírozási szerződés megszűnéséhez kapcsolódóan arra az esetre rendelkezik az egészségügyi szolgáltatónak a részére nyújtott finanszírozási

összeg visszatérítési kötelezettségéről, amennyiben az egészségügyi szolgáltató nem biztosítja a záróellenőrzés elvégzéséhez a törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályok szerint szükséges adatokat.

- [33] Az egészségügyi szolgáltató részére folyósított finanszírozási összeg visszatérítési kötelezettségét megalapozó mulasztással, a záróellenőrzés elvégzéséhez szükséges adatok biztosításának elmaradásával összefüggésben a felülvizsgálati kérelem alapvetően a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással támadta a jogerős ítéletet, és az rPp. hivatkozott szabályának megsértésén keresztül állította az Ebtv. 38/C. § (2) bekezdésének megsértését.
- [34] A felülvizsgálati eljárásban azonban - a felülvizsgálati kérelem rendkívüli perorvoslat jellegéből következően - nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha az adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelésének eredményeként lehetséges volt, nem volt kizárt az adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, ha a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés pedig akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013.119., BH2006.403).
- [35] A felülvizsgálni kért ítéletnek a csatolt okiratok értékelése körében nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. Az ügyben másodfokon eljáró bíróság a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének egybevetésével, jogszabálysértés nélkül következtetett arra, hogy a záróellenőrzés mibenlétéről - időbeli hatályáról és az elvégzéséhez szükséges adatokról egyaránt - értékelhető tartalommal a 2015. július 10-i, majd a 2015. szeptember 14-i postai úton küldött felhívások bírtak. Az így vizsgált releváns felhívások közül viszont kézbesítését tekintve egyedül az első irat volt szabályszerű és elfogadható a perben a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény 30. § (2) és (3) bekezdései, valamint a 335/2012. (XII. 4.) Korm. rendelet 25. § (1) bekezdés c) pontja, (2) bekezdése és 31. §-a alapján.
- [36] Az I. rendű alperesnek a 2015. július 10-i felhívás átvételében, illetve azon keresztül a felhívásban foglaltak megismerésében jelentkező mulasztása a Ctv. 7. § (1) bekezdésében írt cégjogi kötelezettség mentén megállapítható volt ugyan, mindez mégsem vezetett az adott ügyben az Ebtv. 38/C. § (2) bekezdésében írt jogkövetkezmény alkalmazását megalapozó mulasztáshoz, a záróellenőrzéshez szükséges adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztásának megállapíthatóságához.
- [37] A finanszírozási szerződés előzőekben már ismertetett jogi természetének megfelelően, az rPtk. 277. § (4) bekezdése szerint jelentősége volt az ügyben a felperes magatartásának is szerződő félként az I. rendű alperes tényleges tudomásszerzése előmozdításában. Egyetértett a Kúria a jogerős ítélet álláspontjával és indokaival abban, hogy a felperes az I. rendű alperes előtt is ismert, a felek megelőző szerződéses gyakorlatában bevett elérhetőségeit - idetartozóan az I. rendű alperes cégjegyzékadatként is bejegyzett elektronikus levelezési címét - indokolatlanul tette félre felhívása közlésekor, ezáltal nem tanúsította a tőle elvárható magatartást a kötelezett I. rendű alperes adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítésének előmozdításához. Mindebből következően nem volt megállapítható az I. rendű alperes részéről a visszatérítési kötelezettségét megalapozó szerződésszegés, a záróellenőrzést megghiúsító mulasztása az ellenőrzéshez szükséges adatszolgáltatás körében.

- [38] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [39] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felperes az rPp. 270. § (1) bekezdése, 78. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni az alperesek áfával növelt ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét. A kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodó ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.
- [40] A felperes teljes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja, 74. § (3) bekezdése, illetve a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. április 7.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: